

LA SINTONIA I L'ESPERIT: LA SINODALITAT

Els que vam tenir la sort de poder assistir a la trobada de presentació de la Síntesi nacional, que es va celebrar a Madrid, tenim la sensació d'haver estat a un esdeveniment especial. Ens vam reunir allà representats de quasi totes les diòcesis, moviments, associacions de fidels de tots els racons d'Espanya, per a sentir els que havien compartit altres realitats que generalment sentim que són molt diferents de la nostra, descobrint la veu de l'Esperit en el germà, també en el que pensa diferent.

Era també especial l'ambient festiu que es respirava, malgrat les dificultats d'organització, i la calor. L'ambient era de festa, perquè la disposició de tots els assistents era d'obertura de cor, de predisposició a rebre allò que entre tots hem dit, després de discernir i de pregar. Açò, d'entrada, ho podem anomenar "sintonia" i es dona en molts àmbits.

La pregària va ser un dels elements que va marcar la trobada –i de la fase diocesana-, des del seu començament, fins al final. Tots érem conscients que aquest era el secret de la nostra sintonia, que no es basava en les relacions humanes, entre persones que no ens coneixíem, pràcticament: l'Esperit i la seva tasca guiant l'Església.

Com no podia ser d'altra manera, en la Síntesi que ha elaborat l'Equip Sinodal de la CEE hi ha matisos i propostes que enriqueixen i complementen les aportacions fetes des de Menorca. Certament, algunes de les aportacions fetes des d'aquí no es troben de manera literal. En altres, es pot veure una sintonia molt ampla entre les propostes i reflexions que hem fet a Menorca i les que s'han fet a la resta de diòcesis i associacions que han participat en el procés. És difícil trobar contradiccions entre una opinió o una proposta feta a Menorca i la Síntesi Nacional.

Aquesta sintonia empenya per l'Esperit, la Sinodalitat, ens ha de dur a fer camí cap un model diferent d'organització eclesial, amb la confiança de saber que qui realment empeny aquest procés no som les dones i els homes, sinó l'Esperit, que amb el seu alè ens anima en una ruta difícil, però necessària.

Aquesta presència de l'Esperit en la vida de l'Església és el gran resum de la trobada de Madrid, de presentació de la Síntesi.

"Hemos experimentado la acción silenciosa pero real y constante del Espíritu Santo como gran animador de todo."

"El trabajo se ha realizado en cada una de las sesiones tras la oración y la invocación al Espíritu. Esta oración comunitaria ha servido para tomar conciencia de que los cristianos iluminamos nuestra vida a través del discernimiento, en el que dejamos que el Espíritu de Jesús nos habite y nos conduzca."

"El Espíritu nos pide profundizar en la vida de oración, sin la cual no podemos vivificar a la Iglesia. Necesitamos sentirnos comunidad viva, coherente, que asume sus errores y carencias y camina hacia el futuro con la práctica de la oración y la ayuda de la gracia del Espíritu."

Joan M. Mercadal Victory

Persona de Contacte Equip Sinodal Diocesà